

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. бр. 01/2003**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.05.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 23.05.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,45 сати

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам свима што мало каснимо са почетком претреса. Није пуно, надокнадићемо, надокнадићемо у току дана.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић и Тодоровић, као и Баровић, те Наташа Кандић.

Одсутни су пуномоћници, адвокати Лозналијевић – Даниловић и Томић, те Фрањићевић.

Присутни су браниоци оптужених, адвокати: Петрушић, Заклан, Јеврић, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Апро.

Одсутни су браниоци, адвокати: Вујин, Пилиповић и Мијатовић, Станић, Мамула и Станојловић, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић за оптуженог Мугошу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Калањ? Господине Мугоша? Сагласни сте?

Па ће оптуженог Мугоша Горана данас уместо бранилаца, адвоката Радуловића и Сташевића, бранити адвокат Ђорђе Калањ, уз сагласност оптуженог Мугоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Продановићу?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Можда је прави тренутак да кажем да ће ме мењати колега Вукотић, уз Ваше допуштење, пошто у пола дванаест бих морао да напустим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, до паузе ћете бити присутни, потом би Вас мењао?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Колега Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Вукотић. Господине Војновићу, Ви сте сагласни са овим, претпостављам?

Оптужени Војновић је са овим сагласан.

Одсутан је и бранилац, адвокат Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту?

Судска стража каже да су и сви оптужени ту.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО (бранилац Драговића): Само једно питање, председниче већа пре него што кренемо. Да ли сте добили лекарску документацију за мога брањеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добили смо комплетну лекарску документацију за, наравно, све оптужене, то је од прошле седмице. Господин Драговић је и посебно додатно опсервиран од стране и неуропсихијатра, а имам и једно писмо господина Драговића, које ја сад, једно обраћање мени, које нећу овде коментарисати, али Ви као бранилац, знате његов садржај. Не знате? Добро. Можете погледати мало касније. Господине Вујовићу, Ви сте желели нешто, пре него што кренемо са саслушањем сведока? Само кратко, молим Вас. Претпостављам да, господине Вујовићу? Да ли је то оно везано за лап-топ и оне ПД фајлове и тако даље? То је у питању? Решићемо то на други начин. Схватио сам у чему је проблем. Добићете све транскрипте, али, дакле, само транскрипте, оно из истраге, то је немогуће. Све транскрипте ћете добити у «word» формату, значи, моћи ћете да исецате поједине делове, копирате и тако даље. У реду? Изволите, колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, пре него што кренете, наставите доказни поступак, ако дозволите пар реченица. С обзиром да сте Ви на задњем заседању одредили за петак саслушање сведока Карловић Вилима и према стању списа, испада да он није примио позив, ја бих молио да ми кажете, шта је са мојим предлогом да се из МУП-а Винковци достави његова изјава, јер, претпостављам, да онај ко му је узимао изјаву у МУП-у у Винковцима, на ове околности на које ми предлажемо његово саслушање, да је узео његову адресу. Са друге стране, тај сведок је, барем према некаквим општим сазнањима, био сведок у Хагу, што значи да и Хашки трибунал располаже његовом адресом. Са друге стране, тај сведок је у Удружењу логораша, односно ја не знам како се зове, званично како се зове та удруга хрватских логораша који су били у затворима, односно логорима у Србији. Дакле, то су три места где се може наћи његова адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, могу Вам одмах рећи. Од Министарства правде Републике Хрватске смо тражили помоћ у том смислу, да се пронађу и обавесте нас о адресама сведока Карловић Вилима, Вучковић Радојке и Јањић зв. «Тромблон» или како је колега Штрбац то предложио. Међутим, добили смо обавештење да само на основу тога, да је то јако мало података, да би они те људе идентификовали, мало је података. Траже и податке типа, месец и година рођења, име оца, значи нешто више података траже о тим лицима, да би их пронашли и да би нас обавестили о њиховим адресама, тако да за сада ништа у том смислу нисмо добили, што не значи да не покушавамо даље.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Редослед мојих предлога је ишао тако, дакле, онај податак исходишни из кога смо ми кренули, је изјава његова пред МУП-ом Винковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није, то је тврдња сведока Љубишића овде, а да ли има неке изјаве, да ли је он саслушаван пред МУП-ом, није то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Из те изјаве је произашао наш предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На сајту, сада не знам које информативне агенције, ја сам нашао да је тај сведок саслушаван у Хагу. Дакле, ако су га хашки истражитељи могли наћи, односно ако га је Хашки трибунал могао наћи, ја претпостављам да и овај суд има снаге да га нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ћемо ми у томе успети, мислим да ћемо ми успети у томе да га пронађемо. Ми смо, наравно, њих обавестили о свим подацима са којима суд располаже, а Карловић није позван само ради сведочења Љубишића, него је он неко кога више људи помиње да је био у групи људи у хангару и да је као и Чакалић и Бергхофер да је у току тог дана, враћен назад и пребачен на Велепромет и тако даље. Значи, све су то разлози због чега смо ми прихватили тај доказни предлог и, наравно, да ћемо на њему истрајати да некако тог сведока добијемо. Захваљујем и на овој информацији да је саслушаван пред Хашким трибуналом, то је, вероватно, у предмету Докмановић, претпостављамо, па ћемо покушати и на тај начин.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли су приступили сведоци Папић и Коларски? Коларски Лазар? Ви сте Папић Чедо?

Констатује се да су приступили сведоци Коларски Лазар и Папић Чедо, те је сведок Папић упућен у засебну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, замолићемо Вас да сачекате у ходнику суда, док не дође ред на Ваше саслушање. Прво ћемо чути сведока Коларског

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Коларски Лазар?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало примакните, господине Коларски, тај микрофон, мало примакните себи, горе, горе, тако да Вас можемо добро чути. Име Вашег оца је?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 07.11.1951. у Бачком Јарку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте настањени?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Папа Павла 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно радите? Добро. Господине Коларски, да ли Ви знате против кога се води овај поступак овде?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неке од тих људи или сва та имена, да ли сте имали прилике да прочитате негде у новинама, ко је све овде оптужен? Ви рекосте да, да знате против кога се води поступак, па Вас питам, да ли знате неко име?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанина знате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте некада прочитали та имена негде у штампи?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Мирољуб, Станко Вујановић.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Чича, то је то. Не знам му име, али Чича му је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чича?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Чича му је надимак, али име му не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић, Хусник?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, познато ми је, али не могу да се сетим, има ту већ петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Милојевић Предраг? Драговић Предраг?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Један је из Крушевца, сада који, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубојевић Маре? Добро. Љубоја Маре, Војновић Милан, Калаба Нада? Добро. Господине Коларски, пошто их не знате, онда, наравно да нисте у сродству, али претпостављам ни са тим Чичом, кога знате, пошто га знате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Сада, не знам му име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, наравно везано за оно што ћемо Вас ми питати, дужни сте да нам овде, по Вашем најбољем сећању, истинито, наравно, пренесете. Ништа, дакле, не смете да прећутите што знате и чега се сећате. У реду? Имате пред собом текст заклетве за сведока, па ћу Вас замолити да то гласно прочитате.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите? Немате наочаре? Онда понављајте за мном.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Поновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: И да ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога.
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Од онога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду. Хвала.

**Приступи сведок Коларски Лазар, на упозорен, опоменут, те заклет
утолико што понови текст заклетве за сведока који му прочита председник
већа, исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Коларски, Ви сте 51. годиште, живите у Новом Саду?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен 1991. године?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били, где, како ангажовани, у тим ратним дешавањима, војним каквим операцијама и шта слично? Да ли сте били мобилисани?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Био сам у Вуковару. Био сам командир 4. вода чишћења Вуковара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир 4. вода?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Припадао сам Левој Суподерици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? И били сте командир 4. вода?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 4. вода, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте били у тој јединици? Колико дуго сте били у тој јединици? Од када сте на рејону Вуковара са том јединицом, Ви лично?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У Вуковару сам био 97 дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 97 дана?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је преко три месеца?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило, када сте дошли тамо?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам ја кренуо од Вуковара, ми смо од Шида кренули. Тамо смо наоружавани, добили смо наоружање и од Шида смо ишли, Товарник, Илача овамо до Вуковара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, септембар, октобар, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте из Новог Сада отишли?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, да уопште будете ангажовани? Јесте мобилисани?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам мобилисан, ја сам се пријавио добровољно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријавили сте се добровољно?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте негде прошли неку обуку?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Прошао сам обуку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: На Липовачи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Липовачи? Колико дуго, колико дана сте били на овуци?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Две недеље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две седмице и потом сте, кажете, отишли?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, дошао је аутобус тај и отишли за Вуковар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте задужили наоружање? Ту у Липовачи?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У Шиду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након те обуке?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након те обуке? Када сте у сам Вуковар дошли?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У октобру месецу, датум не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то 97 дана, шта је то, од када то почињете да мерите тих 97 дана?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Од како сам се пријавио у Шиду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, не улази ово време обуке?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, дакле, то од Шида, 97 дана наредних били сте у Вуковару?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Од Шида до Вуковара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Шида до Вуковара?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Вуковару?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: И у Вуковару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ко Вам је био у почетку командант?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ланчужанин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин, дакле, од првог дана Вам је командант?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви од самог старта имали ту функцију, задужење командира вода? Или је то нешто касније?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Када сам био на обуци, капетан Милић ми је, каже: «Коларски, изабери петнаест људи, идеш за Вуковар». И онда смо се тамо договорили, ко ће бити командир вода и ови су одредили да будем ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин је, кажете, био командант те јединице?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога од људи из те јединице?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Радуловић Миленко, овај Чича, Ил Александар, Матић Љубиша,, ја, нас шест смо дошли 17. децембра смо дошли кући, смо дошли за Нови Сад, били смо код мене кући. После су, Матић је из Београда, овај је из Крушевца и онда су отишли кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 17.?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 17. децембра смо дошли кући ми, а 22. смо се вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У Вуковар, назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново назад?
СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да. Пет дана смо добили да идемо кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тих пет дана?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У децембру сте се вратили назад у Вуковар?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, 27. је било ослобођење Вуковара. 27. је био ослобођење Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. децембра?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова петорица коју набројасте?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Са њима сам дошао кући. Ил Александар?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да. Матић Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Чича?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Чича, ја, Радуловић Миленко и Јошка, сада не знам му презиме, исто из Новог Сада. Нас шест је дошло кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, знам, али, значи пре завршетка борби у Вуковару, Ви сте се вратили?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама, како Ви те датуме наводите, то би произашло да сте се вратили једно четири-пет дана пре? Пре завршетка борби?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да. 22. и 27. је био, пет дана сам дошао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 22. до 27.?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте остали даље, након завршетка борби у Вуковару?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не, не. Чим је било ослобођење, ја сам дошао кући одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Дошао сам кући одмах после завршетка, 27. сам дошао кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. децембра?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Нову годину?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се вратили кући?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је јединица, не у том смислу превоза, него?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: До Шида смо ишли војним возилом, а од Шида смо шинобусом дошли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са том јединицом, Ланчужаниновом? Завршене су борбе.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да Вам право кажем, отишли смо на благајну добили смо паре, исплатили нас и дошли кући, ништа више не знам, ко је остао, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ко је остао тамо, ко није?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се вратили неким војним превозом до Шида?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: До Шида, да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом аутобусом за Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, шинобусом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто баш не штима нам у тим датумима, да Вам право кажемо. Колико сте Ви сигурни у те датуме?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, 17. знам да сам дошао кући, јер сам био и у Крушевцу код њега, ишли смо ја и Саша, Јошка и Радуловић смо ишли код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Кући смо били код њега у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, њега?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам како се зове, па, Чича, ја га знам као Чича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тада? Можете ли га описати?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Црна брада, бркови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Црн, браду, бркове је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Попут мене, тако, мало је мршавији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 174.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је био мршавији од Вас?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, мислим да је мало мршавији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је из Крушевца?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да и ишли смо њега у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ишли сте код њега у Крушевац?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је унутар тих пет дана одсуства?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом сте се вратили, кажете, 22. децембра сте се вратили?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 22. сам се ја вратио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ви?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ја се вратио и нас троје из Новог Сада је било, четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чича?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Он је из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, да ли се и он вратио?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, са мнош није. Ми смо дошли за Нови Сад и из Новог Сада сам ја после дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, Ви кажете, остало је још пет дана борби тамо до престанка борби? Након што сте се вратили после тог допушта, одмора, па Вас питам, у тих пет дана, да ли се Чича, такође вратио из Крушевца, па учествовао у тим задњим борбама и дочекао у Вуковару завршетак тих борби?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, није мени припадао, не знам ја. Не могу да кажем када не знам. Мени није припадао, мени није био у воду. Не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви после икада ишли у Вуковар на неке прославе, годишњице?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, према свим, према већини сведочења, људи се неки сећају када је то било, неки не, када су престале борбе у Вуковару, али велика

већина, јако пуно људи овде у овој судници тврди, да је то било у новембру и то још, рецимо, 18. новембра да је то завршено?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисмо ми били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ми смо 17. отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 17. новембра смо ми били кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисте новембра, Ви говорите о децембру?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: О децембру, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем, да велика већина људи овде које смо ми чули, говоре нам о новембру и то о 18. новембру, као датуму када су завршене борбе у Вуковару? 18. новембар, а Ви нам кажете да је то било 27. децембра?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 40 година сам тамо напунио, ја имам 07. новембра рођендан. 07. новембра сам ја рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: И тамо сам дочекао 40 година, рођендан ми је био. 18. новембра био сам слободан три дана, то је значи, 07. сам био слободан, 10. сам ишао у Приштину, три дана, три дана чишћења, три дана слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажете били сте пет дана, ако је ово 18, онда би то, то би онда подразумевало да сте, ако сте рођени 07. значи на неких десет дана око Вашег рођендана, управо да сте добили тај одмор, то одсуство од пет дана? Да ли се можда за рођендан Ваш нисте вратили у Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам, нисам, долазио кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте тамо, ово сада како Ви причате? Ја ћу сада поново то да Вам поновим. Ви кажете, пет дана сте били у Новом Саду?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет дана сте били у Новом Саду, тих пет дана ишли сте?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Али, ово је децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте и код?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, у Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевац?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом се вратили у Нови Сад и петог дана, или како већ?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, 22. сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили се у Вуковар, где су борбе још трајале, још неких пет дана? Кажете, 22. и 27., то би значило пет дана?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Пет дана, да, али нису неке борбе биле

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви кажете да су борбе у Вуковару завршене 27. децембра, ја Вас молим, да се ипак пробате присетити, јер по свој прилици, неће бити спорно да је то било 18. новембра. Јако пуно људи нам у овој судници говори да је то тако, 18. новембар, 17, 18. новембар.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Могуће је да је и новембар био, не могу тачно да се сетим. Знам да смо дошли кући 17, 22. сам се вратио, сада да ли сам ја остао још пет дана или је то било месец дана, сада ја то не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли, сада да се не вежемо за неки датум престанка борби, не сећате се тога, али, да ли је ова динамика догађања тачна, да сте имали пет

дана одсуства, вратили се назад и још сте били у Вуковару једно пет дана, када су завршене борбе?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стоји? То стоји тако?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Андрић Ивица?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Ђетић?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам, знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: По надимку само, а иначе, овако, само надимке знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Црногорац један мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате о њему рећи? Да ли је био у тој истој Вашој јединици Лева Суподерица, у Вашем воду?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Код мене је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у Вашем воду је био?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био са Вама, ово када сте дошли кући у Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Коларски.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нас је шест дошло, рекао сам имена ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекли сте та имена. Сви сте дошли прво у Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, прво код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Чича одмах отишао за Крушевац?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не, не. Били смо прво код мене, па смо онда отишли код сестре и шогора, држи кафану, па смо тамо мало попили и онда су они ишли кући, он и Матић су дошли овамо. Матић за Београд кући, а он за Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тај дан када сте дошли из Шида у Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, да. Ми смо дошли ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли ујутру и онда у току дана сте били мало?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, били смо до поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До поподне и потом се разишли?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, разишли смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи, нису ови људи ван Новог Сада, преспавали ту у Новом Саду, па сутрадан наставили путовање за Београд, за Крушевац?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па ја не знам, мислим и да су спавали код мене, немам појма, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ожењени? Имате ли децу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Био сам ожењен, имам децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, у то време, те 1991. године? Били сте ожењени, имали сте децу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Живео сам са женом и са децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте са женом, у овој истој кући у којој живите и сада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: У истој, истој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, зна и жена ко је био кући и кћерка ова старија зна све, знају, и кћерка и жена зна да су били код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли су Ваши другари из јединице и раније користили неке допусте, нека одсуства, па, такође, долазили у Нови Сад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: А, код мене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, у Нови Сад са Вама?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, добро, долазили су код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овога, дакле?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Пре тога, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је тих допушта и раније?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, да. Сваки месец смо ишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки месец сте ишли кући?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Идемо кући сваки месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Коларски, Чича се зове Шошић Ђорђе. Рекао нам је да му је надимак Чича?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ја га знам само као Чича, не знам му презиме и име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Жорж?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па, он каже да су га звали и Жорж?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, када смо стигли у Крушевац, нисмо могли да га нађемо, па смо питали тамо таксисту, он је ваљда био конобар, шта је радио, па су га звали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жорж?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да. Ја га не знам као Жорж, ја га знам као Чича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели последњи пут?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Никада га више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га више нисте видели, то тада и никада више? Хајде пођите до ове просторије са оптуженима, па нам реците да ли се кога од њих сећате? Ко је ко? Ја молим, на кога сведок покаже, да тај оптужени устане. Ко је то, господине Коларски? Дакле, то је Чича? У реду. Хвала. Седите, господине Шошићу. Прођите, погледајте, да ли још кога од оптужених се сећате? Да ли се Ви то некеме јављате? Ко је то, господине Коларски? Господине Коларски? Укључите тај микрофон.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам, али не могу да се сетим како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви га знате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из јединице? Да ли још некога знате? Не? Господине Коларски, да ли Вам што говори надимак Кинез или Кина?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, то је Кинез, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: То је онда Кинез, не могу да се сетим ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај са наочарима што је устао, то је господин Милојевић.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му је надимак, да су га звали Кинез. Добро.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанина нисте видели ту?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не могу да га познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете га познати? У реду. Добро, оно битније, господине Коларски, битније у овоме јесте што оптужени Шошић тврди овако, да је у Вуковару био када су престале борбе, на тај дан, дакле, када су престале борбе, он је био у Вуковару. То је 18. новембар, па каже да се 19, сутрадан, он и Ђетић, да су се раздужили са оружјем, предали су оружје и отпутовали су и он и Ђетић и још сигурно једно двеста добровољаца са четири-пет аутобуса су отпутовали, најпре у Шид, а потом у Нови Сад? Па да је он са Вама, и онда су онда они, њих двојица дошли код Вас у Нови Сад? Каже, код нашег саборца, Лазе смо дошли и ту смо се ту ноћ задржали и потом је он сутрадан, дакле, 20. новембра, отпутовао за Крушевац? Ево, то тврди Шошић.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам да смо спавали код мене и није било толико ни кревета, спавали су по патосима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте, то није сада уопште и немојте се везивати за датуме, нека Вас ови датуми не буне и тако даље, значи, у смислу, јесте 18, 19, 20. или 27. децембар, небитно. Битно је само ово, да Шошић не говори о томе, да је претходно био код Вас, па да сте се пре завршетка борби, да сте се вратили, како Ви то тврдите?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да. Не могу да се сетим, не знам. Знам да су код мене сви спавали, али који је датум био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али он говори.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Сви смо дошли, аутобусом смо дошли, нас двеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте рекли да сте дошли, Ви сте рекли да сте дошли на одмор, на одсуство пет дана, били сви заједно пет дана, мислим, не сви заједно, него да су и они били тај дан и тај дан отпутовали, можда су и преспавали, али да сте се Ви, са овим људима, да сте се вратили назад из Новог Сада, а да је ово практично била последња прилика када сте њега видели? Што би значило, да он те задње дане тамо није био у борбама?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не, не могу да се сетим. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, господине Шошићу, да ли бисте желели можда сведока да подсетите на нешто?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан. Ја само да кажем Лази да су борбе престале 18. новембра и да смо ми ујутру, разоружани, примили плату, пошли војним аутобусима, да је он мене и Ђетића замолио да свратимо код њега кући, што сам ја и учинио и ја и Ђетић и Тома смо пошли према, знам та улица тачно где је, поред републичког СУП-а са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је то, господине Шошићу.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ту ноћ смо преспавали и да сам ја 20. са Ђетићем отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сведоку датуме, њему то очигледно не значи пуно.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: А ово што он тврди, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битније је нешто друго, из његове приче би произашло да сте заједно у Новом Саду били не ово како Ви говорите, него неких десетак дана пре тога?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Тада ја нисам био код њега, то је једини пут када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада о чему Ви говорите, један једини пут да сте били?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да. И још сам једном свратио са неке прославе, ваљда из Вуковара, јер сам имао неку торбу, тамо заборавио код њега коју сам узео, тада када смо свратили ја и Ђетић, он је био са женом и мала девојчица је била, ја се не сећам колико је имала година. То је био 19. ујутру, негде око 11 сати, ја мислим. Ту смо били у једној кафаници, пошто смо дошли, преспавали смо и сутрадан је он мене испратио до аутобуске станице, ето то. Ја и Ђетић смо преспавали код њега. Ја бих само то хтео да га подсетим, а то да ли су они долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево чули сте.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да ли су они долазили раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније Ви код њега нисте били?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево сведок каже, то је било, али је то било у ситуацији какву он описује? Кажите, господине Коларски?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Преспавали смо и били смо код њега у Крушевцу, дошли после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте код њега у Крушевцу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Он је код мене био на слави 16. новембра и ми смо се 17. вратили у Вуковар, учествовали у ослобађању Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно се вратили?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крушевца?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да и учествовали заједно у борбама, тај задњи дан 18. 19. смо се раздужили и 19. отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ли Ви ово, господине Коларски?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Шошић тврди да сте Ви код њега били у Вуковару на слави? У Крушевцу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На слави?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, да, нисам само ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте били или нисте били?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада како се то уклапа у она дешавања?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам датуме, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте датуме, немојте датуме, него.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Били смо ја, Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел то било тада када сте ишли на тај допуст, када рекосте да сте били у Крушевцу, је ли то било тада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, на допусту када сам био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Е, онда смо ишли у Крушевац, када смо били на допусту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је било тада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била та слава?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па, била је слава нека, откуд ја знам, нешто се са женом био посвађао, па тако да нисмо били у кући, ишли смо у неку кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Ви рекосте, тада сте га последњи пут видели, Ви сте се вратили за Нови Сад, и потом када Вам је истекао допуст да сте се вратили у Вуковар?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ја сам се вратио 22. у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22. децембра?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви 22. децембра?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Пет дана сам имао, 17. сам дошао, 22. сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остали и онда још 5 дана је било до завршетка борби?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам колико је било до завршетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево Шошић тврди да сте се заједно из Крушевца вратили у Вуковар после његове славе?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не могу да се сетим да сам се вратио са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се назад молим Вас господине Шошићу, даћемо Вам прву прилику да сведоку поставите питање. Питања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је њему познат овај догађај на Овчари, да ли је било кад обавештен или кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па нисам ни чуо колико сам био у Вуковару никада нисам чуо за Овчару да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него за сам догађај да се десило нешто?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: За ово убијање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Чуо сам како нисам чуо. На телевизији сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули први пут о томе, то Вас пита?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па има пар месеци, па има једно пар месеци, на телевизији сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да и писало је у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад пре једно пар месеци?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па тако, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сте?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да, нисам ни чуо ни знао да има Овчара, да постоји.

Знам Вутекс знам тамо где су ове што смо привођили тамо Вутекс и Винарију што смо привођили што похватомо то знам, а ово за Овчару нисам ни чуо никада.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Где су исплаћени ко их је исплатио, рекао је да су исплаћени и да су отишли кући одмах, мене занима где и ко, у ком месту?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па у Вуковару у једној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је у Вуковару било прије одласка из Вуковара?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко је исплатио?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Радикали.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Радикали. Лева суподерица је припадала Радикалима, ми смо Радикалима припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, унутар те јединице сте исплаћени?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко су Радикали, добровољци радикалски, радикалски шефови, неки функционери, радикалски одбор, Радикали из Вуковара, ко? Кад зна Радикали, који Радикали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да је то јединица Радикала, Лева суподерица кад каже јединица Радикала?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да, а ко је онда командант јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад то, разумели сте, схватили смо питање? Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да се он вратио и да је остао у Вуковару до завршетка борби и после тога, јел може да опише мало шта се догађало тих дана, куда је ишла његова јединица, шта су, како је пролазио дан, где су биле те борбе, да ли је виђао своје команданте, да ли зна нешто да је било предавања припадника Збора народне гарде, шта је било са њима, да ли је одлазило становништво из града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај завршетак?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Становници који су остали тамо то су све били Русини. Већином Русина је било тамо у Вуковару, било је и жена и деце који су живели нормално у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали неких задужења око збрињавања тих људи на било који начин?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Добијали су они од нас од кухиње да једу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало с њима?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ништа, живели нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад је завршено ово, кад су завршене борбе?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам ништа колико је било завршено, отишли су на благајну, добили паре и уватили ајд кући шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он као командир чете, да ли је тих дана било састанака? Командир вода, ко су били други командири вода и да ли су имали састанак са командантом Ланчужанином?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били други командири водова, Ви рекосте да сте били командир четвртог вода, ако сам добро схватио, јел тако?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да. Био је Стопарић Горан, Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кинез био командир једног вода исто?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Јесте. Не знам ко је још, још је неко био, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте примали задатке, борбене задатке?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па иде се у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде се у команду код Ланчужанина?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви командири водова?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само код њега сте ишли по задатке и нигде друго? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може можда да се сети да ли су неки припадници његовог вода и других да ли је било дана када су ишли на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна није ни чуо за Овчару до прије 3 месеца, не вреди. Разумели смо?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нико није нигде ишао, од мојих није ишао нико.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био на слави или код оптуженог Жоржа, Шошића или то није била слава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, сведок рече после овог подсећања ваљда је била нека слава?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па била је слава па ја сам се нешто са женом посвађао тако да није ни било славе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако значи није ни била слава? Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Прославили смо у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није била кући него у кафани сте прославили?

НАТАША КАНДИЋ: А јел може да се сети с ким је био на слави? Ко је све из јединице, из његовог вода или цела јединица била у Крушевцу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Радуловић Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ил Александар, Матић Љубиша, Јошка не знам презиме, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сви сте били у Крушевцу?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел има нека фотографија са те славе, са тог дана?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прославили су у кафани? Добро? У реду је мислим да је у реду, да ли сведок има какву фотографију то не би било лоше да има заиста, јел? Добро браниоче Ви приговорите питању ми одлучимо, у реду. Идемо даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада кад су били на том допусту или на тој слави, да ли је некад било приче о томе шта се догађало у Вуковару, шта је ко у чему учествовао?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Није уопште, ми не причамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја не разумем ово питање, не немојте?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли јеј приликом тих њихових заједничких скупова било да је слава кад су се виђали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само једном било, сведок говори о само том једном догађају, значи нема их више и према сведоку то је било пре завршетка борбе?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био Горан Стопарић са вама на тој слави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тај командир вода исто?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био Томић?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам ко је Томић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некада сведок чуо да се Чичи односно Жоржу приписују неки догађаји у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо тако. Питање кад сте Ви чули, ако сте чули уопште, да ли сте икад чули до добијања овог позива овамо да је Шошић за нешто оптужен?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада то нисте знали?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: И последње, од кога су у Шиду су узели наоружање, ко је то делио у Шиду оружје?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не знам ко је делио.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте отишли, у Територијалну одбрану, на неко друго место, код кога сте отишли да узмете оружје?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: На Вашариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Вашариште?

НАТАША КАНДИЋ: Па Вашариште је простор.

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па ту смо добили.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па ваљда је војска дала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Колеге браниоци?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: У свом излагању је рекао да је приликом доласка у Крушевац тражио Чичу али да су га у кафани знали као Жоржа, тако сам разумео, да ли то значи да нису заједно дошли у Крушевац кад су ишли са Чичом?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, нисмо заједно допутовали, знао је где станује па нас је одвезао.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Када је Чича дошао у Крушевац у односу на Вас, колико пре Вас, кад?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па један дан пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То из Новог Сада?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: А после тога како се он враћа у Нови Сад или у Вуковар, чиме долази којим превозним средством?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Возом смо ишли.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Возом? Јел Чича био с њим онда?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па не могу да се сетим кад смо се враћали да ли је био Чича кад смо се вратили за Вуковар или ја се вратио кући па онда ишао за Вуковар то не могу да се сетим.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа Вигњевића који је погинуо у Вуковару?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Знам.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли се сећа неког скупљања новца који су они у својој јединици скупљали да би оставили Вигњевићевој фамилији пре одласка из Вуковара, да ли му то нешто значи? Да ли се сећа да ли је био на сахрани тог Вигњевића у Вуковару?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли зна када је била сахрана у односу на догађај у Вуковару, ослобођење, одласака, демобилизацију?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Спомињао је одлазак из Вуковара са аутобусима и свих 200 ја сам бар тако схватио да је у једном тренутку нешто потврдио, јел може нешто више о томе да каже, када се то догађа у односу на ослобођење, колико дана после?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ја не знам за 200 људи, 200 људи сам гледао на платном списку а било је четири вода по 15-16 људи у воду, а не знам ових 200. Било је четири вода по 15-16 људу у воду је било, то је нас 60, а 200 нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да је он отишао сутрадан за Нови Сад, а шта је са осталима из једнице било он то не зна да ли су остали или су отишли он то не зна, него је Шошић говорио 200 људи?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: После доласка из Крушевца у Нови Сад и одласка из Новог Сада назад поново у Вуковар, с ким одлази за Вуковар из Новог Сада, да ли је био с неким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, да ли се сећате?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Како се не бих сећао с ким, ја и Јошка и Радуловић Миленко.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: А када се демобилише с ким се заједно враћа, значи када коначно долази, дефинитивно из Вуковара с њим одлази из Вуковара?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Па зависи како кога пусте.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: С ким сте Ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате с ким сте се Ви вратили дефинитивно? То Вас пита бранилац?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Из Пап Павла улице је било нас шест, из моје улице, нас шесторице је било. Драган, Јошка, Радуловић, ја, не могу сад још да се сетим, нас шест је било из једне улице.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: У односу на ослобођење Вуковара да ли се он сећа да ли је он био после тога у болници тамо, да ли је ишао до касарне, да ли сећа неких догађаја тих дана?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Нисам ишао нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде нисте ишли?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: До благајне по паре и кући.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Па колико, може ли да покуша да определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у односу на дан престанка борби, ево готово је нема више, то је нешто што сте сви чули?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: 1.000 динара сам имао на дан. 97 дана сам био. 97.000 динара сам добио, ето то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не разумемо се. Претпостављамо да сте сви чули е нема више, готово је, престало је, у односу на тај дан то Вас пита бранилац, у односу на тај дан кад сте се вратили кући?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Одмах тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тај исти дан?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Одмах тај дан исти сам се вратио кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што Вас пита бранилац?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Јел тада цела јединица дошла, то што он прича, значи та група његова с којом је био?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Он је тог дана ишао? Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања браниоци? Господине Шошићу да ли желите Ви нешто да питате сведока?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Па ја не бих. Дозволите ми. Он очигледно меша датуме. Вуковар је пао коначно 18. новембра, ми смо до касно увече били тамо, преспавали у Вуковару, ујутру смо примили плату, раздужили се сви заједно, били у аутобусу са тим његовим, неки се ваљда зваше Тома «Дебели» знам да је и он исто из његове близу и он ме замолио да преспавамо, да свратим код њега да видим где живи. Ја сам то прихватио и са Ивицом овим Ђетићем, свратио код њега ручали, преспавао сам ту ноћ, то је значи био 19. и 20. ме је испратио ујутру на аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ми дозволите да схватим да Ви негирате ово што сведок тврди?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Па он меша датуме, тај долазак код мене на славу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тврди да је раније са Вама био у друштву у Новом Саду, једном једином приликом кад сте били код њега, да сутрадан је, Ви сте отпутовали за Крушевац, а он сутрадан с овим људима је дошао у Крушевац код Вас на славу, а Ваша слава је кажете 17. новембар? Која је Ваша слава?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: 16. новембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Вам је слава?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Свети Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свети Ђорђе?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Свети Ђорђе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слава Светог Ђорђа увек пада 16. новембра?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Да и ја сам их позвао. Ја сам их позвао Сашу, Лазу и то друштво моје ближе које сам познавао да дођу сви код мене што су они прихватили и дошли. 17. се враћамо учествујемо 17. у борбама и 18. самог раног јутра 18. учествујемо у борбама до касно увече. 19. ујутру се сви раздужујемо цео наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су Ваше тврдње чули сте сведока?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Он меша датуме и он помиње то да су они ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем у датуму, господине Шошићу, не датумима?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Код њега никада нисам био до тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се и не зна, кад су завршене борбе у Вуковару он Вас тада није ни видео, Ви кажете заједно сте се вратили поново у Нови Сад па тада преспавали, он каже да је то било пре тога да је то било пре тога па ишли на славу па се вратили назад у Вуковар?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Меша датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није меша датуме?

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Пре тога нисам био код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо овај Ваш коментар господине Шошићу. Господине Коларски тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд? Оптужени Ланчужанин имате ли нека питања за сведока? Изволите?

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Прокоментарисао бих само везано за ове плате да се не би то погрешно тумачило ту. Плате су исплаћивали, исплаћивала је гардијска бригада, мислим да је био старији водник, да ли Филиповић или Војиновић, не могу да се сетим тачно имена. Што се тиче Српске радикалне странке, Лева суподерица није имала никакве везе са Српском радикалном странком сем што је добијала добровољце из ратног штаба Српске радикалне странке, а Лазар је дошао у тој новосадској групи исто су покупити на Липовачи, јел тако беше, вас 20 и нешто и њих око 40, јел то тако било?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Не, нас је 15 дошло са аутобусом.

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Добро вас 15 и њих 40 је било. Само да то разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. 97 дана је три и по месеца, јел тако?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Коларски тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Ја немам ни, милиција ме довела немам ништа у мене, ништа нисам, мене је милиција спровела овде. Ништа немам у џепу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Тражи путне трошкове на релацији Београд – Нови Сад.

Колика је аутобуска карта?

СВЕДОК ЛАЗАР КОЛАРСКИ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли неку представу о томе, ми ћемо досудити те трошкове гоподине Коларски наравно. У једном правцу? Добро, немојте молим вас.

У износу од 500 динара што се сведоку и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОЗИВА СЕ решење о новчаном кажњавању сведока Коларски Лазара од 22.04.2005. године.

Јел сте добили то решење о новчаном кажњавању, ево сад смо га опозвали, значи не морате платити ту казну која је предвиђена тим решењем. Хвала лепо господине Коларски можете ићи.

Председник већа у 10,45 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на пола сата ради одмора.

Настављено у 11,20 након паузе ради одмора, који смо радно искористили јел тако.

Колега Продановић је у складу са ранијим договором напустио нас па је одбрану оптуженог Војновића преузео бранилац адв. Вукотић, јел тако? Сви остали су ту.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Адвокат Ђурђевић ће уз Ваше допуштење мењати колегу Јелушића и уз сагласност његовог брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за одбрану оптуженог Банковића? Господине Банковићу, сагласни?

Оптужени Банковић је сагласан да га до краја данашњег претреса уместо браниоца адвоката Јелушића брани адвокат Владимир Ђурђевић.

Не видим овде пуномоћнике изузев адвоката Тодоровића и госпође Кандић, претпостављамо да ће доћи. Сви оптужени су ту. Наставићемо са доказним поступком саслушањем сведока Папић Чеда.

Приступи сведок ПАПИЋ ЧЕДО.

Господине Папићу видим тешко ходате? Да ли желите столицу? Ево добићете столицу да седнете. Мало са стране да бисмо сведока видели. Господине Папићу, име Вашег оца?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте пензионисано војно лице?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Новом Београду, улица Јурија Гагарина бр. 176?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у селу Врбово, општина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Пријеполје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: 1961. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1961. године? Овде стоји, не добро.

Са подацима као са записника од 10.03.2000. године код истражног судије Војног суда у Београду који допуни утолико што наводи да је рођен 1961. године па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Папићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле, на та питања нисте у обавези одговорити уколико бисте неким одговором на неко наше питање повредили обавезу чувања какве војне тајне Ви ћете нас о томе обавестити. У реду? Ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту испред Вас на том пулту.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Папићу. Видим тешко ходате, нешто Вам се и рука тресе па бих Вас нешто питао везано за Ваше здравствено стање?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја бих прво хтео да питам суд да ли Ви уопште знате да сам ја рањен и инвалид, да имам повреду кичме и централног нервног система и то ме је страшно погодило да сам ја морао чучати ту на ходнику као инвалид. Инвалиди свугде имају приоритет па би требао и ја у суду да имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо одређених разлога зашто смо овако поступили господине Папићу.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Бар се могло наћи неко место да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте тамо имали где да седите, нисте чучали у згради суда?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Јесте, али колико мени седење дозвољава и олакшава могућност. Ја имам повреду кичме рекао сам, ја сам донео прву отпусну листу са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тешко повређени, пензионисани сте управо из тих разлога, због тих повреда које сте задобили када?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. године?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У околини Бајине Баште, 13. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, нас занима 1991. година, јесен 1991. године, ако смо добро схватили, Ви сте у то време били начелник инжињерије, или тако некако, неке јединице инжињеријске у гардијској бригади?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, био сам командир самосталне инжињеријске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тако се зове та јединица, то је самостална инжињеријска чета и ко му је био непосредни претпостављени старешина, Вама, дакле?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Командант гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант гардијске бригаде? Само од њега сте примали наређења?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, од команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од команде, управо те гардијске бригаде?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, нас занима шта је задатак инжињеријске чете, самосталне инжињеријске чете у тим ратним операцијама?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Чета као чета има широк спектар задатака које извршава. Јер инжињеријска чета значи врло комплетно инжињеријско обезбеђење, а описно овако се може рећи и од минирања, разминирања, утврђивања, рашчишћавања комуникација путева, изградња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изградња комуникације путева, савладавање?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Препрека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препрека и водотокова и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Свега. Значи, то комплетно покрива инжењерија као инжењерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Како је била та чета опремљена техником? Претпостављам да то подразумева пуно технике?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Чета је била најопремљенија и најспособљенија. Свих детаља се ја и не сећам, да бих могао сада побројати сву технику, јер, кажем, због рањавања сам неке ствари, али чета као чета је била најобученија и онако како су ми после испричали, за задњих десет година је била седам пута најбоља у гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, након?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, него, пре него што смо, сво време мог боравка у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој јединици? До када сте били у тој јединици?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја сам у јединици био до рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До рањавања?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате, колико због тог рањавања које сте задобили, колико Вам је памћење очувано?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Памћење, да кажем оно описно, је очувано, а детаља неких, једноставно због самог тога што сам преживео, сво време покушавам и да потиснем, једноставно да се окренем себи, свом здрављу и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рањени у пределу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врата?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Гелер је отишао између другог и трећег вратног пршљена, операцијом је вађено отпозади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Прво стање квадри плегија, тотална одузетост, тако да, још увек имам комплетно проблема са левом страном, грчења, немам осећај топло, хладно, тако да има доста тих пропратних ствари, које ме оптерећују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је било још инжењеријских јединица на том терену, изузев ове Ваше?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о Вуковару у јесен 1991. године? Били сте при гардијској бригади?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У саставу гардијске бригаде, групе ЈУГ, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све инжењеријске послове је радила Ваша јединица?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је чета организована? Инжењеријска чета како је организована? Има ваљда неке водове?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Има два вода, односно чета је била састављена од три вода, два инжењеријска вода и вода амфибијских транспортера. Тај вод амфибијских транспортера није био на Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био тамо активирањем, јер није било потребе за њим?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Није потребе за амфибијама било и тај вод је остао у Јакову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Тамо му је био рејон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова два инжењеријска вода? Шта она имају у свом саставу? Какве машине?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Чета као чета, е сада, да Вам не причам по детаљима, чета као чета има јако пуно технике, од дозера, од утоваривача, копача, од компресора, од фапова, значи, средстава која се користе и за минирање и за разминирање, значи, и кобре и тестере и све што је потребно, буквално за извођење грађевинских радова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Или тих инжењеријских.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је дозер?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Булдожер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је булдожер?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да. Само је стручан назив дозер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доцер? Утоваривач, оно са кашиком, улт?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Као улт наш, само што је та чета имала немачке четири машине које су спадале у врх технике, да кажемо и могућност извођења тих земљаних радова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Булдожер је гусеничар?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Булдожер је гусеничар, с тим да има дозера и точкаша, тако да све зависи шта се налази испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ангажовати, зависно од задатка?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Зависи да ли је кашика или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нож?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Та лопата за гурање, како се стручно зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је Ваша јединица имала каквих задатака на локалитету пољопривредног добра Овчара, села Овчара, села Грабово? Да ли се сећате чега?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Детаља се ту не сећам. Ми смо били ангажовани свакодневно, зависно како је коме требало, шта радити. Неко је тражио да му се ископа склониште, други да ископа заклон за возило, онај заклон за муницију, према томе, свакодневно сам шетао ту дуж целог ратишта. Сада до детаља да се сећам, тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се, дакле, Ви лично сећате, да сте када били тамо на том локалитету?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: На простору Овчаре, ја кроз маглу се сећам, што су ми нешто причали другари, накнадно, јер ја се нисам сећао, после рањавања ни како сам рањен. Сво време сам причао да сам повређен превртањем возила, уопште то није тачно, међутим, по причи других, е колико је то сада веродостојно, другара који су били тамо, првих дана када смо дошли, била је стационирана оклопна јединица и ту је урађено комплетно утврђивање, израда заклона за тенкове, за возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, дакле, Ви само по казивању неких других, а не да се Ви сада тога сећате?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја се тих детаља не сећам. Једноставно, потиснуто је све у неки заборав, тако да, све што бих Вам рекао, могао бих Вам причати по причи других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате када су завршене ратне операције у Вуковару?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Тачан датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датум тачно, али оно као догађај, у смислу ево данас више нема, престало је, стало је, нема више борби. Не морате се везати, наравно за датум, него само, дакле, као догађај, као догађај, престало је, нема више. У том смислу.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Кажем, описно се сећам, када је то било, кажем, опет кроз маглу, ништа директно да кажем, е, било је то тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били када тамо на том терену, на том локалитету Вуковара?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја сам у Вуковару био до када је била и гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле је била и гардијска бригада? И заједно са њом се вратили?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Заједно сам са њом и отишао, заједно сам се са јединицом и вратио из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли сте имали каквих задатака након престанка борби? Да ли је Ваша јединица имала каквих задатака?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Јединица је имала, поготово рашчишћавање улица и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комуникација, саобраћајница, улица?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Саобраћајница, јер да би могли прићи санитети сваком новопретраженом делу града, како би прошла пешадија и видели да је то чисто. Онда би ишао ја или неко од руковоаца машином да расчисти улицу да може прићи санитет, да могу прићи да извуку те људе који су настрадали тамо и који су у тешком здравственом стању. Задње чега се кроз маглу сећам, је моје рашчишћавање паркинга испред хотела «Дунав», или како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотела «Дунав», рекосте?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мислим да се тако зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је након престанка?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Након престанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борби?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, да би се одржала конференција за штампу, мислим да је било потребе за рашчишћавањем тог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је Ваша јединица имала каквих задатака на том локалитету Овчаре након престанка борби?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мислим да није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје су биле те грађевинске машине?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: СМБ, војничка боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, све су биле СМБ?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, наша је увек била СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су грађевинске машине које троше и пуно горива и пуно мазива и шта ја знам?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, свака друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они имају неке своје дневнике рада у смислу да се уписује, шта је машина радила, ког дана, колико сати је била ангажована?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Све постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Све се води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се горива потроши, мазива и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: До детаља се, ја као командир јединице водио сам ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни дневник?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, у ратном дневнику је све написано, дневно шта сам радио. Према томе, да ли је вршено разминирање, да ли минирање за рашчишћавање, да ли утврђивање за ову или ону јединицу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ангажовано од технике и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Поред тога је свакодневно достављан извештај писмени команди, значи ја као командир основне јединице, дневни извештај, добијени задаци – ти, ти, ти, реализовани – ти, ти, ти, до детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Свакодневно, плус је свакодневно вођена путна радна листа, како се то у војсци зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радни лист?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Радни лист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путна радна листа?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Е, у тој путној радној листи се пише, када је шта од технике ангажовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које возило, који дозер, који утоваривач?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: На којој релацији и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио у току дана и тако даље? Је ли то чува чета Ваша или шта се дешава са том документацијом?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То се предаје команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све предаје команди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и ратни дневник?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ратни дневник је остао у јединици, сада после да ли је та документација предавана куда, то ја сада не знам до детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде евидентирали то шта се радило, шта сте радили, шта су радиле машине и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви овде код војног истражног судије рекосте, да сте све задатке уписивали у ратни дневник и своју бележницу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У бележници је било нешто споредно, вођена нека евиденција овако, али детаљније је описивано све у ратном дневнику и дневним извештајима који су достављани команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме то буни, не знам шта је бележница, своја бележница? Када кажете своја бележница, онда је то нешто јако лично, али има и службена бележница?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је у војсци исто службени документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Значи, моја радна бележница је заведена под редним бројем у команди и када истрошим једну, раздужим ту бележницу, а задужим другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужите другу? Да ли мислите на ту бележницу? Сада овде стоји, задатке сам примао углавном усмено, ево ја читам сада овде код истражног судије Војног суда 2000. године када сте саслушавани, задатке сам примао углавном усмено, а све задатке сам уписивао у ратни дневник и своју бележницу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да. Кажем, задатке упишете у бележницу, оно таксативно, разумете, кратко, разумете, а онда до детаља се водило, јер је ратни дневник у рату важнији документ, ваша бележница вам служи да запишете оно што у датом моменту мислите да је битно, да не би заборавили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, јасно. И исто предајете, дакле, и бележницу и ратни дневник и све то би требало да се налази у команди јединице?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, ништа није од докумената лично, значи моја бележница је остала у јединици и раздужена је у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Наређења од команданта Мркшића и команде?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете команда, ко онда све из команде може да Вам наређује? Ко може да Вам даје задатке?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Онај ко у датом моменту мења команданта, сада, да ли је то начелник штаба, превасходно или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурни неки оперативни?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, дежурни оперативни, тако тај који је од команданта добио нека упутства да треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Шљиванчанин могао да Вам издаје задатке и наредбе?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, Шљиванчанин је исто као члан команде, могао је пренети неко наређење да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, само да пренесе?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да. Класично, он је био помоћник команданта за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Он је могао пренети неко наређење, као и сваки други члан команде који је, да ли је то оперативни дежурни, који се мења свакодневно, да ли је то, командант каже, назови Папића и пренеси му то и то да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли сте Ви чули за Овчару, у смислу догађаја?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Нешто описно јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули први пут Ви?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Значи, ја сам то тек искрено говорећи, сазнао после рађавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рађавања? То је било 1993. у Бајиној Башти?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, да се у мојим неким визијама, чега се ја сећам, да су почели да помињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, нисте чули за тако што?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушали више сведока, везано за тај догађај.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок, Александар Васиљевић, знате ко је био Александар Васиљевић у то време?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У то време, не знам на којој функцији је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Управе за безбедност.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Знам да је био у безбедности, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Управе, значи, био је.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Тачну функцију не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, он је био начелник Управе за безбедност, све тамо до негде априла-маја 1992. године и он нам каже да је он касније, испитујући, распитујући се, дошао до неких сазнања, да су људи из Ваше јединице, Ваше машине или нека Вама машина, на Овчари, односно тамо на Грабову, да је та машина ископала рупу у коју су сахрањени, стрељани, где су вршена стрељања, где су људи сахрањени и затрпани том истом машином?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па бих желео да Ви то коментаришете?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мој је коментар, да сам ја то прочитао у новинама, мислим, пре, колико, две године, када се у «Експресу» појавио чланак на ту тему, па ме изненадило. Прво, пише се у том његовом извештају, како новине наводе, да сам ја машину узео из друге јединице, дакле да кренемо од те ствари, што бих узимао другу машину из друге јединице, када сам имао своју технику за извођење свих задатака. Коментар, арго ро тога, да кажем, не могу да тврдим да некада пре тога, за

потребе јединица на том терену, није неко, или ја или неко од војника, односно старешина, руковали тим машинама, ископао заклон, склониште и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закон за неку технику?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: За технику или за људство, јер дневно није било дана да јединица није тражила, нека од јединица, да треба ископати рупу за склониште и треба ископати рупу, односно заклон за возило, на коме се налази муниција. Сада Ви можете да замислите која је дубина заклона, да би Ви спустили низ рампу и заклонили један камион типа «Фапа» са приколицом. Да ли је неко злоупотребио после то и тим нешто одрадио, то не бих могао рећи, јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако што могуће, да неко без Вашег знања из јединице, да ангажује технику неку са којом управља за неке своје сврхе? Разумете?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, по личном нахођењу, није могло бити ништа ангажовано. Значи, све је морало бити наређено и прослеђено и одрађено. Кажем да, једина варијанта, апропо мог размишљања на тај текст, да је неко искористио рупу која је раније била ископана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али требало је и затрпати, требала је нека машина накнадно, да онда, загрне ту?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То се може и ручно одрадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, могло се то и ручно одрадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја тврдим, да у том интервалу, техника није била, колико се ја сећам ангажована на тим пословима, колико моја сећања сежу. А волео бих да се суочим са тим генералом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је само рекао, без икаквих ближих.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Волео бих да кажу, каква је, кажем, од 40 возила и машина, каква је машина могла бити тамо, које боје, прво, да кренемо од боје, ако није СМБ, онда, значи, аутоматски није техника. А што не би могао неко, од толиког града, ангажовати цивилну машину и радити нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада да претпостављамо, морао сам, наравно, да Вам предочим једну такву опаску у виду тврдње у овој судници од господина Васиљевића и да чујем Ваш коментар. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само ћу Вас нешто кратко да питам. Рекли сте да нисте били на Овчари и да не знате да ли је Ваша јединица у овом периоду долазила на Овчару. Овде где сте дали исказ, рекао је да не зна да је копано нешто на Овчари, је ли тако?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ја сам рекао да по причи и по сећању, да је било у првим данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тамо била нека јединица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али после тога да није, овај период после нас интересује, о коме смо сада разговарали, Ви сте рекли да се не сећате, сада сте то рекли?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мислим да не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али овде само стоји једна напомена, коју сте дали у претходном поступку, само да ми кажете, на шта се то односи: чини ми се да су тамо копани заклони за тенкове? На који тај период сте мислили, да ли је то тај први период или?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је првих дана када смо дошли. Јер, чим смо дошли тамо, била је одмах потреба да све јединице, јер приоритет је у првим данима да, прво вече, друго.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли се сећате, колико је тих заклона копано?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Колико заклона?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли један или за пет тенкова, десет?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, за комплетну јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А, колико је било тенкова?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Много ме питате, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли се сећате, на ком делу, евентуално, би ти заклони били копани? Да ли баш на самој Овчари или на неком ширем потезу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ни то Вам не бих могао рећи. Јер, кажем, мој начин одрађивања задатака је било свакодневно, значи, дођете, треба за потребе те јединице одрадити утврђивање, дође командант или командир основне јединице, покаже где треба да му се то одради. То се одради и ја идем даље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте сада мало пре рекли, да без Ваше наредбе се то није могло радити, употребљавати машина. Ако сте Ви дали наредбу да се направе ти заклони, вероватно сте одредили и место где да се направе? Па би по томе знали где сте наредили, у том смислу Вас питам?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сежу тако наређења у детаље, зато што се командант, на пример оклопне јединице, он тражи да му треба машина да му уради заклоне.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро. А ко онда каже, урадите заклоне ту и ту? Јел то Ви кажете?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То одређује командир те јединице који је тражио где ће шта да му се ради.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли Ви будете присутни при томе, када Вам он то каже? Рекли сте без Ваше наредбе да се не може то радити?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Опет Вам кажем да иде процедура, значи, он тражи машину, ја шаљем или одлазим ја, пошто сам и ја руковао са тим машинама, ја долазим тамо или одлазе други, јављате команданту, а онда он на лицу места показује.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто кажете да је тада на Овчари требало вероватно да се направе заклони за велики број тенкова, можда и за све, ја Вас питам, да ли сте били Ви присутни приликом тог показивања где требају?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Првих дана сам ја био присутан и изводио те радове заједно са осталима.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ако сте били присутни, ја Вас даље питам, где су ти заклони били ископани, на пољопривредном добру, да ли на једној широј локацији, да ли су ишли до Грабова, евентуално или негде другде или баш ту у средини, само Вас то питам?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Госпођо, знате Ви шта је било пре петнаест година, где сте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте тако, ако се сећате, господине Папићу.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, ја Вам кажем да се не сећам, да сам рањен и остало, Ви ми сада тражите детаље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не тражим, ја Вас питам, да ли се Ви сећате? Ја сам Вас питала да ли се сећате где су копани?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Кажем да се не сећам детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Рађено је на том простору, илузија је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само ми реците ти заклони, колики су ти заклони за тенкове, којих су димензија, отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа заклон за тенкове?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта то значи, како би нам Ви објаснили, шта је заклон, је ли то рупа, је ли се то подиже бедем?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, рупа, део земље који се ископа има предњи грудобран, део земље се ископава, са стране има заклон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има бочне грудобране?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: И има улазну рампу и то тако, када тенк уђе у тај заклон, само му вири цев и да има преглед нишанским справама, да може једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То значи да комплетан тенк улази у тај заклон?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем те цеви, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било дубине?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Управо, колика је дубина, обзиром колики је тенк?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, сеже, ако је тенк у питању, може ићи и до метар и по дубине.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А колика је ширина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ширина тенка.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, отприлике, колике је ширине тенк, пошто ми не знамо, Ви ипак имате више искуства, претпостављам да знате?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Детаље сада и ја тачне не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Оријентационо, колике је дужине, ширине?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Може бити два метра ширине, може бити, кажем Вам, метар и по.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А дужина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Три метра.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, отприлике, три са два, неке дубине метар и по?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да. Ако је за тенк.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ако је за тенк, пошто сте Ви рекли да су за тенк?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ако је за возило заклон муниције, онда може бити дубине веће, преко два метра са грудобраном да иде, да би ушао камион и да не вири нимало ни један део његов, да не може бити погођен са стране, пушчаним метком и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми само, тај грудобран остаје све време док је тенк у заклону? Остаје са стране, та земља се не помера?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли можете оријентационо да кажете, колико та земља буде набачена? Колика је висина сада те набачене земље из рупе, отприлике, пошто имате ту искуства, претпостављам?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, може да буде од пола метра, зависно, кажем, пола метра па до метар, све зависи која је дубина.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па, рецимо, ево за тенк, ако смо већ код тенка?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ако је дубина укупна заклона за тенк метар и по, дође око пола метра, метар је укопан део, а пола метра дође отприлике тако, приближно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јер обично тај део буде једнак на свим странама, тај грудобран?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, иде обично једнако, с тим, што увек је дебљи с предње стране, јер ја ископам заклон, грубе радове, а детаљно уређење тог заклона ради онај за чије је потребе, значи они то ручно обликују тај грудобран, донесу гусен и остала, да би извршили маскирање, да се не би са стране видело шта има.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, то што сте рекли да тај предњи део углавном буде дебљи, јел то значи да буде и вишљи у односу на остале?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, он буде исте висине, али само.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Буде већа количина земље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Дужа, да кажем, количина земље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Разумем.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Зато што је окренута према непријатељу, па онда, самим тим, мора бити и већа заштитна моћ.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још једно питање. Када Вам се заврши потреба за том, да кажем, рупом која је ископана, када се извуче тенк или друго неко возило, шта се онда дешава са том рупом?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је у овом случају остало све тако како јесте.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како су ископане рупе и извучен тенк или било које возило, остале су рупе отворене?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Све је остало.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нико није набацивао, јесте ли набацивали некада земљу, Ваша јединица?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Није била ангажована.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли случајно знате, да ли је нека друга била можда ангажована баш за то, јер би онда било пуно рупа, схватила сам, доста је возила закопавано, то би све саме рупе биле и то прилично велике?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Завршетком и повратком назад, ми смо отишли за Београд, а после нас је на тај простор дошла друга, колико се сећам, али сада не знам тачно која инжињеријска јединица која је додатно вршила комплетно разминирање и инжењеријско уређење. Да ли је затрпавано то или није, ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел Ви рекосте да је пуно рупа отворено у току Вашег боравка, све су остале тако отворене по Вашем сазнању?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: По мом сазнању, све, јер јединица није добијала наређења да иде да то затрпа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је јединица, чији је он био командир, била ангажована на сахрањивању лешева у Вуковару уопште, копање рака, ровова?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради сахрањивања?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се, колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ово што је сведок говорио везано за путну радну листу и дневник рада грађевинских машина, јел то сачувано у његовој јединици или је све то у гардијску бригаду прослеђено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је предао претпостављеној команди.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Све иде у претпостављену команду, јер претпостављам, команда контролише путне радне листе, да ли су правилно вођене, да ли је правилно обрачуната потрошња горива и све и то се чува у команди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна сведок, је ли то ограничено трајање чувања тог или се то трајно чува?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Он сада објасни ове задатке самосталне инжењерске јединице. Да ли је то било и за све јединице на том терену, чињење тих услуга или само гардијске бригаде?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: За комплетну групу ЈУГ.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли сведок може да се сети, ту је била нека 80. моторизована бригада из Крагујевца, да ли су и они имали неку инжењерску јединицу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви објасните ове димензије отприлике, за укопавање тенка, али, рецимо укопавање «Фапа» са приколицом, помињали сте?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Које су то отприлике димензије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да иде за камион и преко два метра дубине?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Кажем Вам, иде укупно преко два метра, ако мора цело возило да уђе и да се не види са стране. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Онда урадите силазну рампу и да он стане доле и да једноставно се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је његова дужина, па плус она силазна рампа, то би биле димензије?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пута, опет, ширина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: После тих грубих радова, шта бива са том земљом? Јел она остаје ту и остављате тој послузи да то среди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Возач који вози возило, такав је процес, значи грубе радове, ја ископам колико могу, бацим напред, назад, са стране, разумете, оставим тај улаз и то грубо остаје тако, а онда возач, његов помоћник или помоћ осталих из јединице, распоређују то, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обликују додатно и маскирају још?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: И маскирају.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Шта рекосте, нисам Вас разумео, те димензије, дубина је два метра, али колика је дужина отприлике?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Дужина, колика је дужина «Фапа».

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па, ми не знамо, зато Вас питамо, не зато што знамо.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ви сада тражите од мене да се сећам техничких података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наравно, ако се сећате, то је само питање, ако се сећате, евентуално.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Може бити и три метра дужине, све зависи од технике, за коју се ради, али после рађавања тражите од мене да се сећам тих димензија.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је у истрази рекао, моја чета је опслуживала целокупну војну групацију ЈУГ. Да ли је још нека бригада улазила у састав те групације, да ли он зна?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Па, било је ту бригада, сада, које све бригаде су биле у саставу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате, ову 80. моторизовану крагујевачку?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Знам да је била једна јединица из Крагујевца, сада како се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 80. моторизована и они су дошли негде десетак дана пре завршетка борби, на око десетак дана пре завршетка борби укључили су се у оперативну групу ЈУГ?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не бих знао, тај детаљ не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ево, предочавамо Вам, па у циљу подсећања, ништа друго.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Колико се сећам, да је била једна пре тога, која је била враћена, зато што нису извршавали, није им се могло командовати, неке јединице, да ли из Пожаревца су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хтео сам да питам за ову јединицу из Пожаревца, којом је командовао професор Војне академије Мишчевић, да ли Вам нешто то говори?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Професор Мишчевић, а да ли сте за њих радили, за те из Пожаревца, да ли сте радили машинама Вашим, да ли сте за њих укопавали тенкове или правили неке заклоне и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате, наравно?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа не знате о тој пожаревачкој бригади која је била пре крагујевачке?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Кажем Вам за комплетну групу ЈУГ, ја сам ишао данас да радим за једну јединицу, сутра радиш за другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо. Ако су тражили, то би значило дакле, ако су тражили, радили сте и за њих?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ако су тражили, радио сам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, једина јединица која је била за целу оперативну групу ЈУГ, сведок каже то је његова јединица и све су опслуживали, према томе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја Вас питам за ову из Пожаревца, пошто имам податак да је она копала у Грабову, да је била тамо стационирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ако се сведок сећа, наравно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, да ли су за потребе Ваше јединице, ревидирали или на други начин, узели неке цивилне машине из Вуковара, грађевинске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажовали, као што су ангажовани и камиони неки, неки аутобуси и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа цивилно јединица није узимала и ангажовала?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато да је мимо јединице која поседује савремену немачку опрему, да ли је тамо функционисала и нека друга, нека друга грађевинска машина, неки други булдожери, улкови и тако даље?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није приметио неке које нису СМБ?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ван његове јединице? Ван његове команде?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не знам. Не бих могао да Вам кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде није јасно, каже, моја јединица са инжињеријским машинама нешто је радила око Овчаре, не знам када је то било копање и тако даље. Дакле, да ли су заклони за тенкове копали на Овчари или не? Да ли је њему у знању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо, питали смо сведока, рекао је да је то у почетку, у почетку да су дошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А, да ли је била та пожаревачка јединица у почетку, када сте Ви дошли?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се или шта?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, реците само, не сећам се.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не сећам се тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесу ли то на Овчари копали за потребе неке друге јединице а не за гардијску бригаду?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Мислим да је било за потребе гардијске бригаде, односно јединице из гардијске бригаде.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да нам каже, колико је бројала његова чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Око сто војника и старешина, око.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био заменик њен?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Командир првог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли знате, ко је то био?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Латковић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латковић Петар?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где се у време пада Вуковара, у време предавања митничке бригаде, где се налазила чета и где се сведок и његов заменик, где су се налазили? Да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Чета је била размештена у рејону Негославаца, ту се морала налазити увек, када одрадимо све послове, враћали смо се у Негославце.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су можда они подржавали одвожење ратних заробљеника, припадника митничке бригаде својим неким капацитетима, возилима, аутобусима, ако је то у чети имало, да ли чета има некакве везе са тим?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не. Нема никакве везе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли чета има аутобус неки, располаже?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Нема.

НАТАША КАНДИЋ: Нема? Има ли чета булдожер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао. Рекао је, то је објаснио, које грађевинске машине имају.

НАТАША КАНДИЋ: Утоваривач, је ли има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утоваривач, булдожер, дозер.

НАТАША КАНДИЋ: Колико корпа има зубаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте питали?

НАТАША КАНДИЋ: Колико корпа на утоваривачу има зубаца? За њега и остале, то су врло важни подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам, знам зашто питате.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је смешно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Није.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Јер то нигде се у подацима практично-техничким или подацима технике, сада узмите правило било које, где је описано возило или машина, тај податак нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај податак?

НАТАША КАНДИЋ: Ја јесам лаик, али.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Нити значи нешто у способностима технике.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ево када тако кажете, кажите ми онда како ће трагови једног утоваривача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте коментарисати. Пуномоћниче, ми смо разумели зашто Ви то питате, ми смо разумели зашто Ви то питате, а сведок је одговорио шта је одговорио.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ми учимо способности технике, значи, да урадим посао и задатак. Колико има зубаца не утиче на способност машине.

НАТАША КАНДИЋ: Али, утиче на идентификацију.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Зубац је релативна ствар, може да се сломи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Управо то, разумели смо.

НАТАША КАНДИЋ: Будући да је сведок рекао, показао да се врло добро сећа шта су медији пренели у вези са изјавом генерала Крстића, односно генерала Васиљевића у вези са коришћењем ових машина, да ли се он сећа, шта је у бележници и

службеном оном дневнику, уписано тих дана у вези са грађевинском машином, булдожерима, утоваривачима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада сублимирано једним питањем, питате га све оно што смо га ми питали.

НАТАША КАНДИЋ: Па, нисте га питали ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је уписано у вези са радом или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је рекао нешто друго. У бележницу, односно у ратни дневник уписује се све, комплетно ангажовање, сваки дан тако и још плус извештај, сваки дан тако, за сваку машину, свако њено ангажовање и у путни, радни лист, још додатно, прецизније и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Али, претпостављам, пошто се до детаља сећа изјаве генерала Васиљевића, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, пре две године.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он покушао да се сети, да повеже са оним што пише у службеној белешци његовој, дневнику?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Госпођо, изјава генерала Васиљевића, сам ја читао што је било пре две године, тј. после мог рањавања, а ратни дневник и бележница је вођена пре петнаест година, разумете и то пре мог рањавања, пре мог страдања. Ви сада тражите од мене да се сетим тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у старту рекли да имате проблем са памћењем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су машине биле, баш мислим и на багер, булдожер, багер или утоваривач, да ли су ноћу некада ангажовани? И да ли, ако јесу, да ли је за то потребна посебна дозвола да машине ноћу раде, да буду ангажоване?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Тешко, ноћу нисмо били ангажовани никада, углавном, да кажем, то је било у неко време мировања, неко време одмарања јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да. Тако да, чак и остала борбена дејства, колико се ја сећам, су на неки начин мировала, поготово ангажовање технике и машина, разумете. Кретање је било, једноставно смањено, за било које друге потребе, а не, камоли, за извођење тако неких радова, тако да колико ме сећање служи, уопште ноћу није било никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажовања машина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ни једном, за све време боравка тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Бројни сведоци су овде говорили да су чули у ноћи између 20. и 21. рад неких грађевинских машина и нико није рекао да је чуо звук само једне машине, него више машина. Да ли је могло да се догоди, да нека од машина из Ваше чете, буде употребљена без Вашег знања, без знања команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо, то је немогуће, без његовог одобрења, то је немогуће.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Без мог знања, ништа није било могуће ангажовати, апсолутно тврдим да, чак, колико ме год сећање служи, ево да покушам, али ни једног ангажовања није било ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ноћу, ни без Вашег одобрења?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна, да ли је на том подручју Негославци, Овчара, Вуковар, било сем ових машина у њиховом поседу, да ли је било неких булдожера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је колега Тодоровић је то питао, он не зна за неке друге машине те врсте.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Када имате једну своју јединицу и своје задатке, онда имате војнике који су ангажовани, једни иду да разминирају, други иду да минирају, једни иду за расчишћавају, једни врше обезбеђење, требате те људе и нахранити и обскрбити са свим осталим, добијате свакодневно хрпу задатака да одрадите, једноставно, не водите рачуна ни о чему другом и ни о ком другом, само о својим задацима и оно што је Ваш делокруг посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молим Вас да питате сведока, тих задњих дана, до одласка јединице за Београд, где је физички био стационаран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су физички били стационарани?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да. Сведок и техника?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Од почетка до краја у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално, од почетка до краја у Негославцима?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Значи, одете, одради се посао и вратите се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се назад.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У рејон размештаја у Негославце.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да му предпочите исказ сведока сарадника број 2, који је подробно описао неку грађевинску машину, с обзиром на техничко знање и искуство овог сведока, да нам бар толико каже, о којој се машини ради? Мислим, прича је била и о боји, дакле, за боју можемо да знамо какав је одговор, али бар да нам човек разјасни, о каквој се то машини ради?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ако има слика, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема, наравно, слике не, него једино. Добро, он говори, он говори о багеру, али, само да нађемо транскрипте. У транскриптима, али то бојим се, браниоче, без Ваших сугестија да то може потрајати, у транскриптима ако имате Ви где је то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја сам поставио питање по сећању. Ја знам да је он говорио, ако се можемо сада сложити, о некаквој жутој машини која има кашику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је говорио о жутој машини, он је говорио, али не могу сада, нећу да. Он је говорио да је њих десетак људи чак ушло у ту кашику и тако се вратили са том машином назад. Значи, говори о некој машини у истрази, где каже да је у питању багер.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Знате, колико врста багера, односно утоваривача има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, у овој судници на претресу нам говори о једној машини жуте боје са гуменим точковима, не говори о гусеничару, то претпостављамо да би то било нешто што би сваки лаик могао да разликује, гусеничара од точкаша, али говори о тој кашици испред, у коју је село више људи, па их тако та машина превезе, неких километар и двеста, триста метара. Шта би то могло да буде? По овим Вашим знањима? То је оно што Вас пита бранилац, по овим Вашим знањима, врло стручним, софистицираним, овог типа, инжињеријског типа, шта би то могло бити?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Може бити цивилни багер, чим је жута боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Багер?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Јел колико моја сећања, не сећања, у војсци је сва техника била фарбана у СМБ, искључиво у СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сада причамо о овоме, не само о боји, него причамо о томе, ево шта би то од тих машина?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не бих знао то по кратком опису, једино слику када бих видео, онда бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то од тих машина са којима Ваша јединица располаже, рецимо, Ваша јединица, могло да послужи као превозно средство за људе, да људи седе напред у тој кашици?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је сулудо, ставити људе напред у кашику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се она може тако подесити, тако да људи седе унутра?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да седе, не могу, да стоје могу, када се затвори кашика у затворени положај онда дође овако и онда могу да стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, то, стоје, седе, у смислу да се тако транспортују?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: То је опет доста људи, кажем, то је ван сваке памети тако ангажовати. Машина може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, машина може, слажем се да машина може, али да ли може то тако да се подеси, да људи уопште и да то тако иде она?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Кажем, али то је такав ризик да је, кажем, сулудо, зато што има огромне тачкове, на сваку неравнину она почне да се клати, тресе, поготово ако је у тој товарној кашици или, како се то већ зове, смештен терет, онда поготово има додатне вибрације. Не бих знао о којој се техници ради и ко би једноставно имао храбрости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храбрости, да тако.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да се људи превозе, да ставиш терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се тако превози, је ли тако?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је по мени сасвим коректно одговорио на ово што сам ја тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Оптужени немају питања сведоку? Има. Господин Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли господин мајор познаје Мурис Зјају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да ли познајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зјају Мурис, да ли Вам то име и презиме нешто говори?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Значи ми то име, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то? Мало се примакните само микрофону?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Он је био, мислим, командир против-терористичке чете, односно радио је у против-терористичкој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је од њега добијао некакве задатке?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неко, ко је могао да Вам било шта нареди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте непосредно после рата разговарали који пут са њим или се састали, невезано за Овчару, за рат?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна, коме је тачно предао ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме тачно?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, коме од лица, рецимо, да именује некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да дозволимо ово питање, мада?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме тачно?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Свеска или бележница која је нумерисана, која је оверена под редним бројем, налази се у ратној канцеларији и у једној торби, која се зове ратна канцеларија и ту се чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време извођења ратних дејстава?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога, Вујановић Вас пита, коме сте Ви то предали?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Нисам предао никоме, зато што сам рањен. Па, тако ни ратни дневник нисам вратио са ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни дневник који сте водили у Вуковару, хоћете да кажете, нисте вратили у јединицу?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ратни дневник који сам водио у Вуковару је касније вођен и за време мог рањавања у Бајиној Башти. Значи, то је једна свеска која се водила и једноставно служила тој сврси и намени. Према томе, ја не знам ко ми је вратио главу, а камоли ко је вратио то остало после мог рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, сада смо добили неко разјашњење, ја сам заиста имао неку погрешну представу да сте Ви након престанка тих дејстава у Вуковару, да сте Ви ратни дневник и путне листове?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Путне листе се предају на крају месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне листе се, дакле, за машине предају на крају месеца претпостављеној команди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Претпостављеној команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ратни дневник је стално уз Вас, догод сте командант те јединице?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ратни дневник, тај који је био, је био уједно ратни дневник и за остала борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каснија?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Каснија борбена дејства. Касније је јединица, значи, била ангажована у Бајиној Башти, где сам ја и рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и када он предаје непосредно претпостављеној команди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Остао је у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он, не знам по некој логици ствари, по правилу, неком правилу у поступању?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: У ажурирању докумената, он може да се раздужи команди, а да се оформи други документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви престајете бити командант те јединице, зато што сте унапређени, па одлазите на неку другу дужност, да ли Ви то неке предајете наследнику или претпостављеној команди?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Сву документацију, као и јединицу, као и, да кажем, људе, као све што припада једној јединици, на примопредају дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тај ратни дневник из новембра 1991. године, везано за подручје Вуковара и ангажовање јединице на подручју Вуковара, био је са Вама све то време, па и у моменту Вашег рањавања 1993. године код Бајине Баште?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да, колико ме сећања служе, али мислим да је био, јесте био је са мном и након завршетка тих дејстава, враћен је назад у јединицу. Да ли је вршено ажурирање докумената, као што се врши ажурирање свега осталог, па обновите, формира се нови, а то се преда у команди, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се овај потроши, што би рекли, попуни, испише свеска, онда се задужи други, под другим бројем?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: И то предате команди, нисам улазио у делокруг послова, нисам се бавио тим пословима, документацијом, јер сам инжињерац по струци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Тако да не знам шта је могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, малопре је рекао да се он раздужи са тим, али како је то могуће, када је био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, чули смо сада разјашњење. Чули смо разјашњења.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је говорио од кога би могао добијати наређења, а ја га сада питам, да ли је некада добијао задатак некакав од Вукашиновића, ако га познаје, нормално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је Вукашиновић Љубиша?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Ма, знам Љубишу, сада треба да се врате сећања, на којој функцији је он тада био.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Или од господина Панића?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Од Панића сам добијао, Панић је био начелник штаба гардијске бригаде, Мркшићев заменик, према томе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Вукашиновића, не сећате се?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не, сећам се Вукашиновића. Службене дужности, Панић начелник штаба, заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је познавао некога од Вуковарчана?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Не. Можда у пролазу да сам сарађивао, шта ја знам, али да сам класично некога.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Вујановићу. Да ли ко други има? Оптужени Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок у оно време познавао Александра Васиљевића, ликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично познавали, то Вас пита?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Никада се срели нисмо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А, да ли га је касније видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада се срели нису.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Багер је дошао када је почело стрељање задње приколице, онда је багер дошао. Какав је то багер? То је улт, ако знате шта је улт, кашика што има, ваљда кашику што има, то товари три кубика. Они углавном товаре са тим. Јел то био цивилни или војни? Цивилни, жуте боје и то је опис што сведок сарадник број 2 описује, изглед те машине, каже, тај исти багер ме је довезао, ја сам се закачио, неки су се качили у ону саму кашику, неко са стране уз оне степенице, што се пење у багер. Већина нас је дошла багером назад, значи, била је пуна кашика, на багер су се качили. Ево, то отприлике он говори о таквој некој машини. Чули сте ове податке, па, на шта Вам то личи? Машина као машина, на шта Вам то личи, шта би то могло да буде? Три кубика, каже, товари та кашика, товари три кубика. Каже, то је улт.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Улт то је, зависно коју ознаку има, додатну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већи, мањи.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Улт може имати од 140, 160 БЦР, разумете, то је машина коју производи «14. октобар» Крушевац, утоваривач жуте боје, значи, чим није СМБ као у војсци, кажем, 100% све је било у СМБ боји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли Ви имали таквих машина? Ваша јединица је ли имала, ево по овим описима, па кашика, три кубика товари?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Жуте боје, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по боји, него по функцијама, по овом опису?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: По функцијама, да, СМБ боје смо имали, две машине, по том опису. Жуте боје, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Папићу. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Све што ме следује, ако ме шта следује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке путне трошкове Вам можемо признати, претпостављам да неку зараду Ви нисте изгубили овим доласком, Ви сте пензионер?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: И молио бих, ако постоји икаква могућност да ми се да неко возило које ће ме вратити назад, јер због овог спазма и осталог, не знам како ћу се пребацити назад, дошао сам таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таксијем сте дошли?

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте платили такси, то Вам можемо признати те трошкове, имајући у виду, иначе не бисмо, али, имајући у виду да сте Ви ипак инвалид тежак и разумемо потребу да такси возилом дођете.

СВЕДОК ЧЕДО ПАПИЋ: Нешто око 300 и нешто динара.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражи на име путних трошкова износ од укупно 600 динара, јер је у суд морао доћи користећи услуге такси превозника, а све ово на релацији стана на Новом Београду до суда и обрнуто, па се сведоку ови трошкови и досуђују привремено на рачун буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, господине Папићу, можете ићи. Ми имамо Ваше податке у овом смислу и послаће Вам суд на кућну адресу ове трошкове.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја се обраћам у име свих бранилаца, везано за саслушање путем видеоконференцијске везе. Ми се противимо таквом саслушању и сматрамо да такав начин саслушања, да за такав начин саслушања нема никакве потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам добро чуо.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Нема никакве потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потребе?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте, сматрамо да се тиме, наравно, крши начело непосредности, не видимо никаквог разлога због чега би то било, нити смо добили од суда решење образложено, који су то разлози, којим се то разлозима руководило ово веће. Да ли је то немогућност Републике Хрватске да пружи међународну правну помоћ или је то немогућност МУП-а Републике Србије да обезбеди безбедност, односно да обезбеди долазак и безбедан боравак тих сведока. Нигде у списима немамо ни један ни други извештај који би у том правцу био. Ви, наравно, нисте нам доставили образложено решење, ми ћемо формално присуствовати, ово говорим у име свих бранилаца, али нико од нас неће учествовати у том поступку. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја претпостављам да колеге браниоци, да сте Ви гласноговорник свих, је ли тако? Добро. Господине Вујовићу, изволите?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, кратак ћу стварно бити, ја стандардно у вези лап-топа. Обећање сте одлично дали, само ако би могло ипак, није проблем за онај програм, само треба учитати драјвер или скинути блокаду, то се може за минут, па ако може сада, после овога да информатичар дође и не треба на WORD преснимавати. Значи да ја могу само са онога на EXCEL и WORD преснимити. То он може, само учита драјвер тај и ништа више, то је само минут посла. Ја сам добио тек пре седам дана сам добио ове материјале, тако да ће ме дочекати следеће суђење, ја Вам то гарантујем, нећу добити материјале или ћу седам дана пред оно суђење добити. То је минут посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо да ли је то могуће, па ћемо видети. Проверићемо код ових људи из технике, да ли то може тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то кажете, па ћемо видети.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За данас то би било то. Наставићемо сутра у 9,30 сати.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА